

Forslag til Lov om begrænsning af organisationers rettigheder over for erhvervsudøvere.

Fremsat den 25. oktober 1974 af *Jens Møller* (KrF), *Arne Bjerregaard* (KrF),
Chr. Christensen (KrF), *Honoré* (KrF), *Inge Krogh* (KrF) og
Inger Stilling Pedersen (KrF).

§ 1. Omfattet af denne lovs bestemmelser er sådanne organisationer og foreninger, hvortil medlemskab er af afgørende betydning for at opnå en beskæftigelse, beklæde en stilling eller på anden måde udøve et erhverv.

§ 2. Medlemskab af en bestemt forening eller organisation, jfr. § 1, kan ingen sinde gennem kollektive overenskomster eller gennem overenskomst mellem organisation og virksomhed pålægges den enkelte erhvervsudøver, for så vidt disse foreninger og organisationer har tilknytning til bestemte politiske partier eller yder tilskud til sådanne eller deres presse.

Bemærkninger til lovforslaget.

Kristeligt folkeparti ønsker med sit forslag at sikre den enkeltes adgang til frit at bestemme, hvilket politisk parti han eller hun vil støtte, også gennem medlemskab af en fagforening.

I forvejen er det ved højesteretsdom fra 1966 fastslået, at foreningstvang ikke må anvendes over for offentligt ansatte.

Især inden for det sidste års tid har de socialistiske fagforbund forstærket deres pression over for virksomheder og lønmodtagere med anden fagpolitisk interesse. De store forbunds ledere har offentligt udtalt sig om muligheden for blokade med påfølgende økonomiske tab og afskedigelser på en måde, der må karakteriseres som direkte misbrug af en faglig monopolstilling.

Pressionsmetoderne har inden for det sidste års tid antaget en grovere karakter. Over hundrede lønmodtagere på „Nordsøværftet“ i Ringkøbing og på Nexø Motor- og Maskinfabrik blev i foråret på grund af deres kritiske holdning til Dansk Metalarbejderforbund truet på brødet af forbundsformand Paulus Andersen, da det forlød, at adskillige af dem

var på vej ind i — eller stod i — alternative forbund.

Allerødposten i Frederiksborg amt var i begyndelsen af september udsat for hærværk på trykkeriets rotationspresse i forbindelse med en demonstration, foranstaltet af ledige typografer fra Dansk Typograf-Forbund, der gennem halvandet år har søgt at tvinge virksomheden til at indgå overenskomst. Ingen af de ansatte er interesseret i en overenskomst med D.T.-F. (Man har haft en sådan tidligere). Efter demonstrationen blev der (i Land og Folk 5. sept.) bebudet grovere former for pression i fremtiden. Virksomhedens ejer og de ca. 25 ansatte har gennem halvandet år — siden overenskomsten med D.T.-F. blev opsagt — levet i konstant utryghed både fysisk (skriftlige anonyme trusler, natlige anonyme telefonopringninger) og økonomisk (millontab i omsætningen). Faren for afskedigelser må antages for overhængende, hvis udviklingen fortsætter.

Tidligere på efteråret bevirkede DASFs overenskomstmonopol med fiskeeksportfirmaet Hesselholt i Hanstholm, at firmaets arbejdsformand blev

fyret i sin egenskab af medlem af Kristelig Fagforening. Det skete ved en voldgiftsdom, og uagtet den pågældende har status som funktionær og ikke — så lidt som kollegerne — mener, at han hører ind under Specialarbejderforbundets regie.

Lignende eksempler kunne fremdrages fra de senere år. Ikke blot gennem blokader, men ved voldsanvendelse er de socialistiske forbund i stand til at ruinere en virksomhed totalt (der foreligger et konkret eksempel fra Vesterbro, hvor en bogtrykker ingen erstatning kunne få gennem forsikringselskabet).

For hovedparten af de skadelidte i de nævnte eksempler gælder, at de store fagforeningers støtte til partipolitiske formål har været udslagsgivende for lønmodtagernes modvilje mod fortsat medlemskab. Det tidligere DASFs — nu SIDs — beslutning om at udnævne tre af folketingets partier til „arbejderpartier“ mod før kun eet — og yde økonomiske til-

skud herefter — har ikke gjort modviljen mod fagforeningsdiktaturet mindre.

Vi henviser i øvrigt til grundlovens § 74: „Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.“ Desuden til grundlovens § 75, stk. 1: „Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for at arbejde på vilkår, der betrygger hans tilværelse.“

Endelig henvises til konventionen fra Den Internationale Arbejdsorganisations generalkonference 1948 (ratificeret af Danmark 1951) afsnit I („For-eningsfrihed“) artikel 2:

„Arbejdere og arbejdsgivere uden forskel af nogen art er berettiget til at oprette og til alene under iagttagelse af den pågældende organisations bestemmelser at slutte sig til organisationer efter eget valg og uden forudgående tilladelse.“

Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om Statens Kunstfond.

Fremsat den 25. oktober 1974 af *Børge Pedersen* (FP), *Svend Andersen* (Roskilde amt) (FP), *Holten* (FP) og *Poulsgaard* (FP).

§ 1.

Lov nr. 275 af 18. juni 1969 om Statens Kunstfond, som ændret ved lov nr. 36 af 26. januar 1973 og lov nr. 195 af 29. marts 1974, ophæves.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1975.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslagsstillerne finder det særdeles uhensigtsmæssigt, at man for tvangsudskrevne skatteydermidler foretager opkøb af mere eller mindre ufor-

ståelig kunst, som kun er til glæde for meget få mennesker. Denne form for tilskud til overklassen tjener ikke almenvellet og må derfor ophøre.